

- Alexandr Szergejevics Puskin. (2. oldal). — Német demokratikus lapok V. M. Molotov február 4-iki beszédéről. (4. oldal).
- Az ölhalalmi értekezlet összehívásának szükségessége. (2. oldal). — A Moszkvában tartózkodó angol kereskedelmi küldöttség fogadást adott. (4. oldal).
- Nagyobb segítséget a sikulai mezőgazdasági társulásoknak. (3. oldal). — Németország Kommunista Pártjának felhívása. (4. oldal).
- A „Vörös Trió” gyár alapszervezetének tevékenysége a tagjelöltek felvételért és nevelésért. (3. oldal). — Kinek van szüksége az indoknál háborúra. (4. oldal).

Fordítsunk nagy figyelmet az új kollektív szerződések megkötésére

Hazánk dolgozói lelkesen küzdenek az RMP KV 1953 augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülése határozatának valóra váltásáért, a népgazdaság fejlesztéséért, a dolgozó nép anyagi és kulturális színvonalának emeléséért. Ebben a harcban fontos szerepet töltenek be a kollektív szerződések. A kollektív szerződés magában foglalja az adminisztratív vezetőségek és az üzemi bizottságok kötelezettségeit, a technika szüntelen fejlesztése, a szocialista verseny megszervezése terén. A kollektív szerződéseknek hozzá kell járulniuk a dolgozók munka- és életkörülményeinek megjavításához, a kulturtevékenység fellendítéséhez, az egészségügyi gondoskodás biztosításához. Ezáltal a kollektív szerződés hozzájárul a terv valamennyi mutatószámának teljesítéséhez.

Az 1953-ban kötött kollektív szerződések jelentősen elősegítették a termelés és a termelékenység növekedését, valamint a dolgozók anyagi és kulturális életfeltételeinek megjavítását. Ha felmérjük a tavaly megkötött kollektív szerződésekben vállalt feladatok teljesítését, akkor büszkén megállapíthatjuk, hogy dolgozónk teljesítették vállalásaikat, sőt gyakran túl is szárnyalták.

Jellemzők ebben a tekintetben azok a szocialis megvalósítások, amelyeket a „I. Ranghej” gyárban értek el. Az adminisztratív és a szakszervezeti vezetőség gondoskodása folytán, az elmúlt esztendőben kötött kollektív szerződés előírásait teljesítették. Jól felszerelt minta-klubot és korszerű étkezdét létesítettek. Hasonló sikereket értek el a jó munka- és életkörülmények megteremtése terén a cukorgyárban is. Ebben a gyárban a közellenőrző bizottságok hozzájárultak a munkavédelem megjavításához. E bizottságok jó munkáját dicséri a dolgozók részéről beérkezett 1558 javaslat, amelyeknek egy része a munkavédelem megjavítását célozza.

A tartományi szállítmányozási vállalatnál az elmúlt évben az összes tervbevett munkavédelmi ruhákat kiosztották a dolgozóknak. Kielégítően teljesítették a kollektív szerződés előírásait a CFR 16-mihelyben, a „Teba” gyárban és más üzemekben is.

Az adminisztratív vezetőségek és a szakszervezeti szervek részéről megnyilvánuló gondoskodásra, a kollektív szerződésbe fektetett vállalások teljesítésére, a munkafeltételek és életkörülmények megjavítására, a dolgozók termelési feladataik teljesítésével és, tulszárnyalásával válasszunk.

Nem fordítottak azonban minden üzemben kellő figyelmet erre a kérdésre. Még vannak vállalatok, ahol a kollektív szerződés előírásait nem tartják teljes egészében tiszteletben. Így a „November 7” gyárban 1953-ban a dolgozóknak járó munkavédelmi ruhákat csak 40 százalékkal osztották ki. Hasonlóképpen történt ez a „Refacerea” konzervgyárban is. Ezekben az üzemekben az üzemi bizottságoknak és az adminisztratív szerveknek a jövőben arra kell törekedniük, hogy teljes mértékben eleget tegyenek a kollektív szerződésben vállalt összes kötelezettségeknek.

Ebben az esztendőben a kollektív szerződések megkötése különösen fontos feladat. Az RMP Központi Vezetősége 1953 augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésének határozata előírja a dolgozók munka- és életkörülményeinek jelentős megjavítását. Az újonnan kötendő kollektív szerződéseknek konkrét intézkedéseket kell tartalmazniuk, amelyek a plenáris ülé-

sen hozott határozat célkitűzéseinek valóra váltását biztosítják.

A kollektív szerződések, a dolgozók munka- és életfeltételeinek megjavítását szolgáló vállalások mellett fel kell öleljenek fontos társadalmi és kulturális intézkedéseket is. Ugyanakkor tartalmazniuk kell azokat a vállalásokat, amelyek a tervfeladatok teljesítését és tulszárnyalását, az üzemek belső erőforrásainak feltárását és hasznosítását, a választék növelését és az önköltségi ár csökkentését irányozzák elő.

A kollektív szerződések megkötését megelőző munkákat ne végezze egy szűk körű munkaközösség, hanem vegyenek abban részt a dolgozók széles tömegei. Az elmúlt évben a kollektív szerződések megkötése alkalmával számos értékes javaslat hangzott el a dolgozók részéről. Ez afról tanuskodik, hogy a dolgozók nagy fontosságot tulajdonítanak a kollektív szerződésnek és azt bizonyítja, hogy a kollektív szerződés számukra konkrét akciótérvtv, eszközzé vált, amely a párt és a kormány által kidolgozott intézkedések valóra váltását segíti elő.

Ebben az évben is a kollektív szerződések megkötését olyan munkaközösségek alakításával kell kezdeni, amelyek kidolgozzák a kollektív szerződés különböző fejezeit. E munkaközösségek tevékenységétől függ nagymértékben az egész akció sikere. Az említett munkaközösségekben részt kell venniük a legjobb szakembereknek, sztahanovistáknak, élmunkásoknak, mérnököknek és technikusoknak, valamint szakszervezeti aktivistáknak, akik közösen megvizsgálják az üzem sajátos kérdéseit és a helyi lehetőségek figyelembevételével szerkesztik meg a kollektív szerződést.

A pártszervezeteknek, szakszervezeteknek és az adminisztratív-technikai szerveknek arra kell törekedniük, hogy az összes dolgozók résztvegyenek a kollektív szerződés tervezetének megjavításában. A dolgozók javaslatai hozzájárulnak a kollektív szerződés tökéletesítéséhez.

Nagy feladatok hárulnak ezen a téren a pártalapszervezetekre, amelyeknek fel kell kelteniük a dolgozók érdeklődését a kollektív szerződés iránt. A pártalapszervezeteknek állandó szervezeti és politikai tömegmunkát kell kifejtetniük a dolgozók soraiban. Nagymértékben ettől függ a kollektív szerződések megkötésének sikere. A pártalapszervezetek mozgósítsák agitátorait, hogy felvilágosítsák a dolgozókat a kollektív szerződés fontosságáról és minél több dolgozó fejlessze véleményét a kollektív szerződés tervezetéről. A szakszervezeti és adminisztratív szervek — a pártalapszervezet politikai irányításával — felelősségteljesen foglalkozzanak az üzemek e rendkívül fontos kérdésével.

Igen fontos a cél elérésében a szemléltető agitáció és a falujság felhasználása is. Feltűnő helyen kiügyesztett jelszavastáblák, a falujságon megjelenő cikkek hozzájárulnak a dolgozók érdeklődésének növeléséhez. Az üzemi klubokban, a vörös sarkokban tartanak megbeszéléseket a dolgozókkal és a technikusokkal a kollektív szerződések jelentőségéről.

Az 1954-ben megkötendő kollektív szerződések megvalósítása kétségtelenül hozzájárul a dolgozók munkakörülményeinek és életfeltételeinek állandó javításához.

Teremtünk meg körültekintéssel a kollektív szerződések megkötéséhez szükséges feltételeket és mozgósítjuk a dolgozók széles tömegeit a szerződésben foglaltak teljesítésére.

Jól működik a pécskai agrotechnikai kör

Aradrajon Pécska községében a kulturothron jól felkészült a tavaszi kampány ikerének elősegítésére. A kulturothron vezetősége többek között munkatervébe foglalta egy agrotechnikai kör megszervezését. Petrut Ioan elvtárs, az agrotechnikai kör felelőse állandóan foglalkozik a kör mintegy 20 hallgatójával, segítséget nyújt számukra az agrotechnikai szabályok elsajátításában.

A tél folyamán a kulturothron helyiségében Faur Aurel, Crestian Stefan és Polioard Bejan lektorok segítségével az agrotechnikai kör eredményes munkát fejt ki. Az előadások magukba foglalják a tavaszi ezántás, a magvak tisztítása és kezelése,

stb. kérdéseket. Az agrotechnikai kört lelkesedéssel látogatják a dolgozó parasztok.

Az előadások teremtő kiügyesztették a kulturothronban és ezáltal a hallgatóknak lehetőségük nyílik arra, hogy már jóelőre felkészüljenek. A hallgatók nagy érdeklődéssel vesznek részt a különböző agrotechnikai kérdésekkel foglalkozó előadások utáni vitákban. Ez is azt bizonyítja, hogy az agrotechnikai körben résztvevő dolgozó parasztok teljes komolysággal iervekznek el-sajátítani az anyagot. Megértették, hogy csak a fejlett agrotechnikai módszerek ismeretével bírtokában kiüghdhetnek még jobban a dolgozó nép kenyerét biztosító bőséges termésért.

Bodnăraş Emil elvtárs kitüntetése a „Román Népköztársaság Csillaga” elsőosztályu érdemrendjével

BUKAREST. (Agerpres.)

Az RNK Nagy Nemzetgyűlése Elnöki Tanácsának

Rendelete

A „Román Népköztársaság Csillaga” elsőosztályu érdemrendjének átnyújtásáról Bodnăraş Emil hadsereglőbőrnök elvtársnak, a Fegyveres Erők miniszterének. A Román Népköztársaság és a Román Népköztársaság hadseregének megerősítéséért kifejtett különleges érdeméért, 50. születésnapja alkalmából. Az RNK Nagy Nemzetgyűlése Elnöki Tanácsa

E L R E N D E L I:

1. Átnyújtják a „Román Népköztársaság Csillaga” elsőosztályu érdemrendet Bodnăraş Emil hadsereglőbőrnök elvtársnak, a Fegyveres Erők miniszterének.

A Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának elnöke dr. GROZA PETRU

A Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának titkára helyett TONE ŞTEFAN

Bukarest, 1954 február 8.

Szovjet módszerekkel a terv teljesítéséért Állandóan javítják a minőséget

A szovjet munkamódszerek alkalmazásával és kiterjesztésével egyre szebb termelési eredményeket érnek el dolgozónk.

A „Teba” gyár munkaközösségének tagjai ezámas szovjet módszer alkalmazásával végzik munkájukat. A dolgozók 55 százaléka alkalmazza a különböző üzemszáltyokon Zsandarova, Koltar, Boriszov, Kovaljov, Illicev Vlaszov, Csutkih, marsrut, Baskirov, Lidia Szaveljeva szovjet mérnökök, technikusok és sztahanovisták módszereit. Parvanov Olga sztahanovista négy széles gépen dolgozik. A Kovaljov módszer bevezetésével a szövő 62 százalékkal csökkentette a vetelő megtöltésének idejét és 27 százalékkal a vetelő hengerek cserélésénél szükséges időtartamot. Ugyancsak a Kovaljov módszer segítségével a sztahanovista átlag öt százalékkal haladja túl előirányzott tervét.

A vetelő cserélésének és megtöltésének módszerét a „Teba” gyár szövődjében állandóan mind szélesebb körben alkalmazzák. Oktatók magyarázzák és tanítják a módszer elméleti és gyakorlati részét. Megmagyarázzák a szövőde minden egyes tagjának, milyen óriási jelentősége van a Kovaljov módszer alkalmazásának.

Az automata szövődeben a marsrut módszer alkalmazásával lehetővé tették, hogy egy szövő 12, 16 sőt 24 szövőgép is dolgozzék egyidőben. A dolgozók a gépsorok között haladnak és a szövésnél elő-

forduló anyaghibát, szálszakadást javítják.

A csévéző osztály dolgozói számára az elszakadt szálak megkötésében óriási jelentőséggel bír a Baskirov csomózási módszer. Az új kötési módszer egy horog segítségével történik, mely az elszakadt szálat kevés idő alatt csomózza és ugyanakkor a megkötött szál csomója is aránylag kicsi. A szálak minősége ezáltal megjavul és így a csévézők megkönnyílik a szövők minőségi munkáját is.

Finster Magda sztahanovista a Baskirov horog alkalmazásával 35 százalékkal csökkentette a csomózáshoz szükséges időtartamot.

A minőség állandó fokozásáért a Csutkih módszer alkalmazásával harcolnak a gyár dolgozói. A módszer kiszélesítése céljából öt minőségi brigád alakult a gyár különböző üzemszáltyain. A brigádok napról-napra szebb eredményeket érnek el. Az automata szövőde „7 C” gépcsoportjának vezetője Tulucan Simion, aki januárban 4,1 százalékkal tulszárnyalta minőségi tervét.

Ugyancsak a minőség megjavítása érdekében a konfekció osztály IMSz brigádjának tagjai a közelmúltban feldolgozták Lidia Szaveljeva módszerét, amit már gyakorlatban is alkalmaznak. Az új minőség módszerben a szalagrendszer minden dolgozója ellenőrzi az előtte elvégzett munkafolyamatot és ha minőségileg nem megfelelő, visszaadja kijavítás céljából.

Fejlett módszerekkel a megtakarításokért

Szocialista iparunk rohamos fejlődését nagyrészt annak köszönhetjük, hogy gyáraink és üzemünk, valamint a termelőszövetkezetek dolgozói a szovjet és hazai sztahanovisták haladott módszereit alkalmazzák a termelésben.

A „Vörös Lobogó” gyárban számos szovjet módszert, mint például: Bikov-Bortkevics, Zsandarova, Ilriszanova, Vorosin, Koltarov, Komarov, Kulagin, Riskov, Lidia Korabelnyikova, stb. sikeresen alkalmazzák a dolgozók. A gyár vagonosztályán ebben az évben kilenc új brigádot létesítettek. A brigádok főcélja a Lidia Korabelnyikova szovjet módszer kiszélesítése annak érdekében, hogy minél hosszabb ideig dolgozza-

nak a megtakarított anyagból. Ezáltal fokozódik a munka termelékenysége és több közszükségleti cikket gyártanak a dolgozók növekvő igényeinek kielégítésére.

A szovjet módszerek alkalmazásának segítségével a vagonosztályon a Marusca Eftimiu által vezetett „Május 1” brigád tagjai 3554,40 lej megtakarítást értek el. A „Luxemburg Róza” brigád, melyet Siclovian Ioan sztahanovista vezet, az új esztendő első hónapjában 2843,50 lejt takarított meg.

Ugyancsak a vagonosztályon Török László és Cesla Ioan munkájával 2352 lej összegű megtakarítást ért el. Kravetz Péter, Radija Gheorghe és Budacsek András, egyenként 350 lej értékű anyagmegtakarítást eszközöltek.

A Szakszervezetek Központi Tanácsa felhívása az RNK valamennyi munkásához, technikusához és tisztviselőjéhez

A Szakszervezetek Központi Tanácsa felszólít benneteket, válaszoljatok valamennyien kormányunk felhívására azzal, hogy résztvezzetek az utaknak a hótól való megtisztítására és a lakosság ellátására biztosítására irányuló akcióban.

Minden munkaképes ember köteles alávetni magát a tartományokban alakult hóeltakarítási parancsnokságok rendelkezésének, hogy lehetővé tegyék a lakosság ellátását, megtisztítva a kenyérgyárakhoz, kenyérelosztókhoz, üzletekhez vezető utat. Szabadá kell tenni a kórházakhoz, vállalatokhoz, faraktárakhoz, közlekedési helyekhez és a vasutakhoz vezető mellékutakat is.

Különös fontosságot kell tulajdonítani a napközi otthonok, bölcsődék és más egy- ségekhez, mint a gyermekórákhoz vezető utak megtisztításának.

Munkások, mérnökök, technikusok és tisztviselők! Kövessétek azoknak a példáját, akik önfeláldozóan dolgoznak a közutak hóeltakarításában, ne kiméljetelek semilyen fáradtságot, vegyetek részt teljes lendülettel a nehézségek elhárításáért folyó akcióban, hogy felszámoljuk mindazokat az akadályokat, amelyeket hazánk legnagyobb részének útjain a hóvadás okozott.

Egyetlen munkaképes ember se vonja ki magát ebből a hazafias munkából,

ALEXANDR SZERGEJEVICS PUSKIN

Alexandr Szergejevics Puskin, az orosz irodalom vezéralakja, költő, író és bíráló, az orosz irodalom és a világirodalom történetében példátlanul álló munkát teljesített. Egyre nagyobb arányban átalakította az orosz irodalmi nyelvet és egyben az orosz költészet legmagasabb műveit teremtette meg. Puskin versei a költészet remekei, a költői tökéletesség és egyben az egyszerűség mintái.

Puskin 1799 májusában született Moszkvában, abban az évben, mikor az orosz csapatok Szuvorov vezetésével Északolaszország és Svájc hegyeiben először és sikerrel mérték össze erejüket Napoleonnal. — Franciaország akkor még koronázatlan uralkodó — csapataival. Első verse abban az évben jelent meg, mikor az orosz csapatok Moszkva égése után diadalmasan bevonultak Párisba.

Puskin művészi fejlődését lehetetlen elképzelni az orosz epikus krónikák, a hatalmas orosz hősi mondák, az orosz nép sokszázéves költészetének, a régi orosz kézírásos irodalom nagyszerű alkotásainak hatása nélkül.

Oroszországban ebben az időben durva és önző külföldiek: franciák és németek uralkodtak. Az állam kormányzásában döntő szerephez jutott külföldi elemek, az orosz kultúra művelőitől, hogy feltétlenül utána kellett nézni. Valóban nagy és eredeti tehetségek kellettek ahhoz, hogy ezt, a külföldiek által emelt falat áttörhessék. A Puskin előtti orosz irodalom harcolt a nyugati irodalom halála ellen, a harc legkiválóbb képviselője azonban maga Puskin volt.

Irodalmi munkásságának megkezdésekor tudatában volt annak, hogy az orosz irodalomnak nagyszerű hagyománya, az orosz népek dicső és történelmi múltja van. Az 1812-es év hadvezérei a „naperőnk vezérei”-nek nevezi. Az egész orosz történelmet a nép szempontjából nézte, megérezte őri erejét, tapasztalta ezt az erőt az addig egész Európát leigázó hódítók ellen vívott győzelmes harcban, s ezért úgy tekintette egész múltját, mint egy nagy, erős, győztes népét.

A rendkívüli műveltséggel rendelkező Puskin, nézeteiben a nemzeti forradalmárokhöz — a dekabristákhoz állt közel. A parasztforradalom eszméivel való rokonszenvezésig ugyan még nem tudott felemelkedni, azonban, mint a jobbágy-rendszernek meggyőződéses ellensége, megértette, hogy az akkori orosz élet föllélemondása a hatalmat kézbentartó nemesség és a leigázott parasztság között meglévő ellentmondás. Politikai nézetei melyen haladószelleműek voltak és megfeleltek a haladó, felvilágosult nemesség nézeteinek. Lenin azt mondta, hogy „a dekabristák ébresztették fel Herzent. Herzent kiszélesítette a forradalmi agitációt. Ezt az agitációt a forradalmár — ráznocsinokok átvették, kiterjesztették, meg erősítették, megdöntötték.”

Ezek a tényezők határozzák meg Puskin progresszív szerepét az orosz haladó társadalmi gondolat fejlődésében. Puskin, amikor kifejezést adott a felvilágosult nemesség, a dekabristák politikai eszméinek, messze meghaladta a nemzeti osztály szűk, osztályszempontból korlátozott nézeteit, amelyek az ő korában az önkényuralom támaszát képezték. Politikai felfogása kifejezésre jutott műveiben, történelem-szemléletében és koráról alkotott felfogásában.

Puskin lázadó verseit nehezen lehetne elválasztani a dekabristák eszméitől. E versek miatt elűzték, száműzték. Elképzelhetünk-e olyan dekabristát, aki nem ismerte, nem másolta le Puskin verseit és akit e versek nem lelkesítettek?

Bajtárs, remélj: csillag-jelűl
Ránktűz a boldogság sugara!
Orosz hon éje földéről,
S a zsarnokság romhalmaza,
Meglásd, a mi nevünk kerül!

— írta Puskin ifjú korában.

A decemberi felkelést leverték, a dekabristákat kivégezték vagy száműzték. Megkezdődött a nikolaji reakció legsötétebb korszaka. Nemcsak a szabad szót tiltották el, hanem szinte a szabad lélegzést is. Puskin ellen a feljelentések özöne érkezett. Elolvasták leveleit és minden lépésére vigyáztak. Evről-évről tartózkodóbb és óvatossabb lett. De ellenségei éppen olyan jól tudták, mint ő, hogy ez nem megbékülés, hanem egyszerűen tartózkodás és óvatosság. Az önkényuralmi Oroszországban a jobbágytartó urak vezető-klikkja arra törekedett, hogy állandósítsa a társadalomnak két „örök rétegre”: urakra és rabokra való tagolását. Puskin, Nikolaj botozó önkényuralma ellenére is, hazájának szabad polgára akart lenni, nem az udvar, hanem a nép előtt akart „kedves” lenni.

Műveiben a haza polgárának, az orosz történelemről alkotott felfogását fejezte ki és történelmi hőseinek tevékenységét aszerint értékelte, hogy hazájának mennyire használtak. „Nagy Péter szerencséje” című művében Puskin ezt írja hősről: „Az a gondolat költötte fel benne első ízben a becsvagy nemesség érzését, hogy a nagy ember bajtársa és vele együtt hatást gyakorol a nagy nép sorsára.” A nagy nép sorsára hatást gyakorolni — íme Puskin ebben látja a hős életének legfőbb értelmét.

„Poltava” című művében Puskin így ír Mazeppáról:

„A szabadságot megveti,
S a haza, — az ee szent neki!”

Számba nincs haza — íme a legsúlyosabb vád, amellyel Puskin az áruló Mazeppát jellemzi.

„Roszlavjov” című művében Puskin megsemmisítő gúnnyal szól a moszkvai szalonok kozmopolita fertőjéről.

Az udvar és a pétervári kozmopolita szalonok mindenáron arra törekedtek, hogy

megálazzák Puskin. Nemsokkal halála előtt mondott szavai nem lehet belső izgalom nélkül olvasni. Fejét kell hajtunk a költő jelleme előtt. Azt mondta: „Nekem nem elég az, hogy barátaim és ismerőseim ama körében, ahol megfordulok, mocsoktalan a nevem. A nevem az ország és vigyáznom kell arra, hogy ahol a nevemet ismerik, mindenfelé, tiszta maradjon.”

Csak ha Puskin hatalmas munkáját a maga teljességében értékeljük, érthetjük meg igazán Puskin szavainak jelentőségét, amikor arra a kérdésre, hogy „hol teljesít szolgálatot?” azt felelte: „En egész Oroszországban szolgálok.”

★
Es íme, lényeges életműjének közepén, nemes és sokoldalú tevékenységének teljes lendületében a nagy költővel egy bérnyílós, a nagyvilági csirkelógó, hazatérő világpolgár Dantes, keze végzett: 1837 február 10-én délután háromnegyed háromkor Puskin nem volt többé.

„Feje kissé oldalra billent, kezét, amely még néhány perccel ezelőtt görcsösen rángatózott, most nyugodtan kinyújtotta, mintha nehéz munka után pihenésre érkezne le.” Így emlékezett meg erről a percről később Zsukovszkij.

Kolcov Krajevskijhez intézett levelében mindenkinél keserűbben, egyszerűbben és talán éppen ezért, a legerősebben fejezte ki a sok-sok orosz ember gondolatát:

„Puskin meghalt; már nincs többé köztünk!... Átöltött a Napot!”

Puskin koporsójánál egymással szembe került a két Oroszország: a Nikolaj kormány Oroszországa, amelyet Puskin egész életében gyűlölt és amely ellen egész életében harcolt és a fiatal, haladó Oroszország, amelyért egész életében küzdött és amelyért egész életét áldozta. A harc a két Oroszország között Puskin halála után is folytatódott.

A szovjet hatalom rögtön a Nagy Októberi Szocialista Forradalom után meg a polgárháború éveiben, a gazdasági zűrzavarban a nagy és sürgős gondok között első ízben adta ki nagy példányszámban a nép számára az orosz klasszikusok összes alapvető alkotásait, így Puskin műveit is.

Puskin szabadságot követelt a költőknek. Szabadságot követelt magának, mert nem akart eleget tenni az önkényuralom óhajának. Szabadságot követelt magának az „Anveginn” és a „Godunov”, a „Poltava” és a „Részlovag”, a „Bjelkin elbeszélései” és a „Kapitány lánya” című műveiben. Még ifjú korában látnoki szemmel bepillantott Oroszország népeinek jövőjébe, az irodalmat az étellel, a forradalmi gondolkodást a hazaszeretettel kapcsolta össze. Több mint száz évvel ezelőtt írta:

„Csak a forradalmár-elme... szeretheti Oroszországot úgy, ahogy csak az író szeretheti a nyelvet. Ebben az Oroszországban és ezen az orosz nyelven kell mindent megalkotni!”

SPORT

Az országos asztali tenisz bajnokság rajoni szakasza

Hétfőn játszották le az országos asztali tenisz bajnokság rajoni szakasza keretében a férfi csapatverseny döntőjét, amelyen a Voinja együttese 5:2 arányban győzte le a Fl. Rosie UTA csapatát. Minden egyes mérkőzés magas színvonalú játékot és kiegyenlített küzdelmet hozott. A részeredmények: Kenderessy—Takács 2:1, Braun—Andronache 2:1, Grünwald—Roth 2:0, Papp—Weinberger 2:0, Papp, Roth—Grünwald, Weinberger 2:1, Kenderessy—Braun 2:1, Papp—Grünwald 2:0.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Február 10-én: Hajókkal a bástyák ellen. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Február 12-ig: Ifjú szívvel. (Új, színes Latabár-film.) Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor. — Jegyelővét naponta 11 órától 12.30 óráig.

„HERBAK JANOS” mozi: Február 16-ig: A görög hercegnő. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Ifjú szívvel. (Új színes Latabár-film.) Előadások: 4, 6 és 8 órákor.

„UJ IDOK” mozi: Február 12-ig: Aktuális román híradó. — Szovjet napi újdonságok, 63-as szám. — Könyvmagyarázat. — Pac bátorsága (színes rajzfilm). Előadások 3 órától folytatódólagosan.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikélaka): Február 12-ig: A hétfejű sárkány. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órákor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Găji): Február 12-ig: Nasratin Hogeia. Előadások: hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

—O—

AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA: Szerdán, február 10-én este 8 órákor: Titánic vals. Csütörtökön, február 11-én este 8 órákor: A veszett bárány.

—O—

AZ ORVOSTUDOMÁNYI TARSASAG aradi fiókja pénteken, február 12-én délután 7 órákor a poliklinika nagytermében előadást rendez. Előadó: dr. Albu Liviu.

Január 25-én, berlini időszámítás szerint délután 3 órákor megkezdődött a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország külügyminisztereinek értekezlete. Különösen V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminiszterének beszéde keltette fel a világ minden részéből Berlinbe érkezett újságírók figyelmét. V. M. Molotov nyilatkozatában kifejtette azokat az irányelveket, amelyeknek megvalósítása ténylegesen biztosítja a nemzetközi feszültség enyhülését és megszilárdítja a békét.

Kétségtelenül az első és legfontosabb kérdés a nemzetközi feszültség enyhítése. Ez szoros kapcsolatban áll az öt nagyhatalom külügyminisztereinek értekezletének összehívásával, mert a nagy Kínai Népköztársaság részvétele komolyan hozzájárulna az égető nemzetközi kérdések alapos megvizsgálásához és eredményes megoldásához.

A Kínai Népköztársaság részvétele az öthatalmi értekezleten annál is szükségesebb, mivel a jelenlegi körülmények között csak a nagyhatalmak és a többi államok együttes erőfeszítései biztosíthatják a nemzetközi feszültség enyhülését és a legfontosabb nemzetközi kérdések megoldását.

Kétségtelen, hogy egy öthatalmi értekezlet hozzájárulna a világéke megszilárdításához. Ehhez azonban az szükséges, hogy véget vessenek a féktelen fegyverkezési versenynek, mert ennek folytatása csak fokozza a katonai kiadások terhet és egymással ellenlében álló militarista államcsoportok kialakulásához vezet. Ilyen militarista csoportok pedig állandóan szülysülnek a nemzetközi feszültséget.

Teljesen nyilvánvaló az öthatalmi értekezlet összehívásának és azon a nemzetközi feszültség enyhítésére irányuló intézkedések kidolgozásának óriási fontossága.

V. M. Molotov hangsúlyozta, hogy megengedhetetlen a nagyhatalmak közötti kapcsolatokat érintő kérdések rendezésének újabb elhalasztása. Eme kérdések rendezése nélkül lehetetlenné válik számos nemzetközi probléma megoldása, lehetetlen sikeresen résztvenni a nemzetközi feszültség állandó enyhítésében. Ugyanakkor különösen fontos a Kínai Népköztársaságot

Az öthatalmi értekezlet összehívásának szükségessége

Írta: O. ORESZTOV.

érintő kérdések rendezése, beleértve törvényes jogát az ENSZ tagsághoz.

Szembeszökő az a tény, hogy a nyugati kiüldöttségek képviselői az ülés után siettek nyilatkozni az újságíróknak. Nyilatkozataikban kitértek az elől, hogy kifejtették, vagy elemezték a szovjet nyilatkozat főbb tételeit és megkísérelték úgy beállítani a kérdést, mintha ez a nyilatkozat „nem tartalmazna semmi újat”. Működésbe léptek az amerikai hírverés jellemző módszerei, amelyek hamis, torz fényben mutatják le a szovjet külpolitikát.

A nyugatberlini amerikai rádió, amely észrevehető módon befolyásolni igyekszik a nyugatnémet sajtót, azonnal a fenti céltűző nyilatkozatok alapján megszerkesztett hírt közölt.

Az újságírók közül azonban számosan elolvasták V. M. Molotov beszédének teljes szövegét, amelyet a szovjet sajtószolgálat juttatott el a sajtó képviselőihez és magánbeszélgetéseik alkalmával élénken érdeklődtek a szovjet kiüldöttségnek a napirendre vonatkozó konkrét javaslatait iránt. Az újságírók a szovjet javaslatokat kommentálva megállapították, hogy a Szovjetunió álláspontját ténylegesen a világéke és az általános biztonság ügyének érdekei határozzák meg.

Számos újságíró ezeken a magánbeszélgetéseken kifejtette, hogy a népek békéjére és biztonságára vonatkozó fontosabb kérdések eredményes megoldása nagymértékben attól függ, hogy mind az öt nagyhatalom — beleértve a Kínai Népköztársaságot, amelynek kormányza képviseli a nagy kínai nép érdekeit — résztvegyen eme kérdések megvitatásában. Mind a nyugat, mind a kelet békeszerető és jóhiszemű emberei már régen egyetértettek a letagadhatatlan ténnyel. Erre a meggyőződésre jutnak a nyugati országok egyes politikusai is, ha a déliabok híradalmából a valóság szilárd talajára lépnek.

A sajtóházhaz, ahol a külügyminiszterek értekezletére kiküldött újságírók dolgoznak, arról beszéltek, hogy Gladwyn

Jebb, Anglia képviselője az ENSZ-ben, nemrégiben kijelentette, hogy Kínát minél előbb fel kell venni az ENSZ-be.

Jelenleg — mondotta Jebb — függetlenül attól, hogy ez tetszik-e nekünk vagy sem, Kínát bizonyos mértékben csak jelképesen képviselik az ENSZ-ben. A kínai szárazföldnek nincs képviselője a nemzetközi szervezetben. Bármilyen állást is foglaljon el ennek a kormányza az ENSZ többi tagállamával szemben, távolról, amely lehet jogos vagy jogtalan — kétségkívül jelentős nehézségeket okoz.

Jebb kijelentette, hogy a Kínai Népköztársaság jelenléte a biztonsági tanácsban a nagyhatalmak között „nemcsak kívánatos, hanem amennyiben ez a szervezet fenn akar maradni, úgy elkerülhetetlen”.

Az amerikai érdekeket képviselő londoni „Economist” című hetilap, amely vitába kezdett Jebbvel, meglehetősen kényes helyzetbe került, mert minden igyekezetével sem sikerült valamennyire is komoly érveket találni a Kínai Népköztársaságot, mint nagyhatalmat megillető jogok elismerése ellen. Az „Economist” miután kezdetben Jebb állításainak „jogi” alaptalan-ságát igyekezett bebizonyítani, végül is kénytelen volt elismerni, hogy a józan fel-fogás (1) szerint valóban meg kellene egyeznie az új Kínára vonatkozólag mielőtt a távolkeleti kérdések általános rendezésének legcélszerűbb lehetősége is „el-villanna”.

Igy hát még ez az amerikai érdekeket szolgáló hetilap is kénytelen volt elismerni, hogy nem lehet az égető nemzetközi kérdéseket, de különösen az ázsiai és Csendes-óceáni kérdéseket rendezni a Kínai Népköztársaság részvétele nélkül. Ami a nyugati hatalmak sajtójában időnként megjelenő hamis jogi érvek illeti, amelyeket a Kínai Népköztársaság, mint nagyhatalom elismerése ellen felhoznak, erre a legmegfelelőbb válasz az ENSZ alapok-mánya, amely elsősorban az öt nagyhata-

lomra: a Szovjetunióra, Kínára, az Egyesült Államokra, Angliára és Franciaországra hárítja a felelősséget a nemzetközi béke és biztonság fenntartásáért.

Nyugat-Európa, de különösen az ázsiai és elsősorban az indokínai égető kérdések rendezésében érdekelt Franciaország közvéleménye kimondott rokonszenvvel tekint a Kínai Népköztársaság részvételével megtartandó öthatalmi értekezlet összehívásának eszméjét. A „Le Monde” című francia lap a következőket írta január 24-iki számában: „Ami Franciaországot illeti, természetesen mit sem veszít, ha résztvesz az értekezleten, amelyre a népi Kínát is meghívják.” Mi több — hangsúlyozza a lap, — Franciaország csak nyelhet az értekezlet nyomán, ami az indokínai kérdés rendezését illeti.

A „Le Monde” rámutat arra, hogy a három nyugati hatalomnak az öthatalmi értekezlet ellenző „jogi” érvel alaptalan, mert ezek a hatalmak ténylegesen beleegyeztek abba, hogy diplomáciai tárgyaláson találkozzanak a népi Kína küldötteivel, akkor, amikor megállapodtak a koreai politikai értekezlet megtartásában. Amennyiben az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország kormányai lehetségesnek és észszerűnek vélték, hogy együtt vitassanak meg a népi Kína képviselőivel olyan nagyfontosságú nemzetközi kérdéseket, mint a koreai probléma, felvesz-e a kérdés, miért nem hajlandók találkozni a népi Kína képviselőivel, hogy megvitassák a nemzetközi feszültség csökkentésére vonatkozó intézkedéseket? Bizonyos, hogy a „Le Monde”-től nem lehet elvárni, hogy következetesen teszi fel a kérdést Annál kevésbé, mivel amint V. M. Molotov is hangsúlyozta nyilatkozatában, az öthatalmi értekezlet összehívása hozzájárulna számos jelenleg fennálló nehézség kiküszöböléséhez. Mind a koreai kérdést, mind pedig más időszerű nemzetközi kérdések megoldását illetőleg.

A közeljövő megmutatja, hogy mily mértékben veszik tekintetbe a nyugati hatalmak képviselői a történelmi eseményeket, valamint az Ázsiában végbement gyökeres változásokat és mily mértékben tartják szem előtt a népeknek a sürgős nemzetközi kérdések rendezésére és a nemzetközi feszültség enyhítésére vonatkozó jogos követeléseit. („Pravda”)

Pártélet

A „Vörös Triko” gyár alapszervezetének tevékenysége a tagjelöltek felvételéért és neveléséért

A párt megerősödik és megszilárdítja kapcsolatait a dolgozók széles tömegeivel azáltal, hogy soraihoz olyan elemeket vesz fel, akik következetesen harcolnak a párt és a kormány határozatainak alkalmazásáért, akik személyesen mozgósítják a dolgozókat a szocializmus felépítéséért vívott harcban.

A lenini irányelv, — melynek megfelelően a párt ereje nemcsak tagjai számától, hanem elsősorban a tagok minőségétől függ — megköveteli az alapszervezetektől, hogy a tagjelölteket kizárólag egyénileg vegyék fel a pártba.

A „Vörös Triko” gyár alapszervezete nagy figyelmet fordít a tagjelöltek felvételére és nevelésére. Az elmúlt évben alapszervezeti gyűlés keretében többször felhívta a tagokat a párttagok felvételére vonatkozóan. Így minden párttagnak lehetősége nyílt arra, hogy alaposan megismerje azokat a feltételeket, amelyek az új tagok és tagjelöltek felvételéhez szükségesek.

A bíró gondoskodott arról, hogy a tagjelöltek sikerrel történő felvétele érdekében konkrét feladatokat adjon a párttagoknak. Így például Keresztes Erzsébet azt a feladatot kapta, hogy következetesen foglalkozzék Kiss Mária* és Morovszki Mária élmunkásokkal, akik munkahelyükön bebizonyították odaadásukat és hűségüket pártunk és kormányunk iránt. Keresztes Erzsébet többször elbeszélgetett az elvtársnőkkel és megmagyarázta pártunk irányvonalát, mindazokat a megvalósításokat, amelyeket pártvezette munkásságunk népi demokratikus rendszerünkben elért. Ugyanakkor felhívta az elvtársnők figyelmét arra, hogy alaposan tanulmányozzák át a párt szervezeti szabályzatát. Hasonló munkát végzett az alapszervezet titkára, Szabó

Lajos elvtárs is, aki személyesen foglalkozott az egyik élmunkásnővel, Miron Elena élmunkásnővel — miután megismerte pártunk célkitűzéseit — szintén tagjelölt felvételi kérelmet nyújtott be.

A bíró gondoskodott arról is, hogy a tagjelöltek nevelésével felvételük után is foglalkozzanak. Ennek érdekében az alapszervezet keretében működő esti tanfolyamra valamennyi tagjelöltet beosztottak. Ezáltal a tagjelöltek többsége nagymértékben emelhette politikai és ideológiai színvonalát. Ezek közül egyesek már komoly megbízatást is kaptak. Miron Elena tagjelölt például politikai és ideológiai ismerete gazdagítása után a kádérosztályba helyezték, ahol eredményes munkát fejt ki a szakképesítő tanfolyamok megajátása érdekében. A bíró nem hanyagolja el azokat az elvtársakkal való foglalkozást sem, akik kevésbé sajtálítottak el a pártoktatási körben előadott anyagot. Ezek közé tartozott például Kiss Mária tagjelölt is, aki eleinte többször igazolatlanul hiányzott az előadásokról és nem törekedett arra, hogy állandóan gazdagítsa politikai és ideológiai ismereteit. A bíró tagjai és személyesen a titkár, többször elbeszélgettek vele, hangsúlyozták, hogy csak úgy válhat párttaggá, ha megismeri és elsajátítja pártunk irányvonalát, amelynek legfőbb célkitűzése a dolgozók egyre növekvő anyagi és kulturális szükségleteinek kielégítése. Ennek eredményeként Kiss Mária elvtársnő az utóbbi időben rendszeresen látogatja a pártoktatási tanfolyamot és ugyanakkor bátran felszólal a vitában.

Az alapszervezet azzal is foglalkozott, hogy a párttagokkal egyformán, konkrét feladatok teljesítésével bízta meg a tagjelölteket. Ez év első negyedében Miron Elena tagjelölt például azt a feladatot

kapta, hogy fokozottabb mértékben foglalkozzék a szakképesítő tanfolyam tevékenységével és újabb dolgozókat vonjon be szakképesítés céljából. Ezenkívül feladata, hogy nyolc előfizetőt szervezzon a helyi és központi lapokra. Kiss Mária tagjelölt pedig azt kapta feladatul, hogy a szabászati osztályon tíz előfizetőt szervezzon a pártajlára és két faluújságcikket írjon. Hasonló feladatokat kaptak a többi tagjelöltek is.

Az alapszervezet széleskörű politikai munkájának eredménye, hogy egyre több dolgozó kéri felvételét a pártba. Ez év elején például újabb három élmunkás adta be tagjelölti kérését a bíróhoz. Ezek közül kettőt már felvettek és egynek felvétele most van folyamatban.

A bíró azonban nem ellenőrizi rendszeresen, hogyan sajátítják el a tagjelöltek pártunk politikáját és hogyan tesznek eleget az alapszervezettől kapott feladatoknak. Pedig az RMP Központi Vezetősége 1950. júliusi határozata a tagjelöltek felvételével kapcsolatban rámutat arra, hogy a tagjelölteknek ugyanolyan kötelezettségeik vannak, mint a párttagoknak.

A jövőben az alapszervezet bírójának sokkal fokozottabb mértékben kell foglalkoznia a tagjelöltek nevelésével. A tagjelölteknek számot kell adniuk az alapszervezet előtt, miként hajlítják végre pártfeladataikat, milyen mértékben sajátították el a marxista-leninista tanokat, hogyan harcolnak a terv teljesítéséért.

A tagjelölteknek el kell sajátítaniuk a pártról szóló alapvető lenini és sztálini tanításokat, pártunk politikájának fő kérdéseit. Csak így küzdhetnek pártunk és kormányunk, az egész dolgozó nép előtt álló feladatok sikerrel történő megvalósításáért.

Hegedűs István.

Nagyobb segítséget a sikulai mezőgazdasági társulásnak

Hazánk mezőgazdasági termelésének szüntelen növelése és a mezőgazdaság szocialista átalakítása terén fontos szerep hárul a mezőgazdasági társulásokra. A társulásokba tömörült dolgozó parasztok számára lehetővé válik, hogy nagy földterületen, a gép- és traktorállomások segítségével és az agrotechnikai szabályok alkalmazásával növeljék a mezőgazdaság terméshozamát.

Sikula községben számos dolgozó paraszt gyűződött meg a közös munka elsőnyeiről és 1952-ben mezőgazdasági társulást alakított. Negyvenegy dolgozó paraszt összesen 42 hektár területen gazdálkodik közösen. A mezőgazdasági munkálatok nagyrészt a sikulai gép- és traktorállomások segítségével végzik. Az elmúlt év folyamán hektárónként átlag 1900 kilós buzatermést értek el, amely meghaladta az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok által elért mennyiséget.

Pártunk és kormányunk segítséget nyújt a mezőgazdasági társulásokba tömörült dolgozó parasztoknak, hogy megszilárdíthassák gazdaságaikat a mezőgazdasági termelés szüntelen növelése érdekében. A gép- és traktorállomások gépeinek igénybevétele, valamint az adó és a kvóta terén nyújtott engedmények jelentős mértékben hozzájárulnak a mezőgazdasági társulás tagjai jövedelmének fokozásához.

A sikulai mezőgazdasági társulás néhány tagja azonban nem értékeli kellően pártunk és kormányunk segítségét, valamint nem ismerte fel a nagy földterületen traktorok segítségével végzett közös munka felsőbbrendűségét.

Többen a mezőgazdasági társulás tagjai közül földterületük egy részével beléptek a mezőgazdasági társulásba ugyan, azonban földterületük másik részét egyénileg művelik meg. Feis Avram például másfél hold földdel belépett a mezőgazdasági társulásba, azonban három és fél hektár területen egyénileg gazdálkodik. Többen a mezőgazdasági társulás tagjai közül hasonlóképpen járnak el és így teljesen elaprózzák idejüket a fontos mezőgazdasági munkálatok időszakában.

A mezőgazdasági társulás vezetőtanácsa nem irányítja tervszerűen a munkálatokat

s emellett figyelmen kívül hagyja a mezőgazdasági társulások mintaalapszabályzatát. Tavaly például a mezőgazdasági társulás földterületein természetesen búzát nem a mintaalapszabályzatban megállapított irányelvek szerint osztották szét; nem vették figyelembe az átlagtermést és a tagok földterületeit, hanem a vetés után kiértékelték a tagok búzával bevetett földterületeit. Ezáltal mindenki a maga földterületét művelte meg, egyedül végezte az aratást és a kímért földterületen termelt mennyiséget saját magának csépelte ki. Ez a belső szervezési forma nem segítette elő a közös munkát, hanem továbbra is elszigetelte egymástól a társulás tagjait.

Az 1953. évi őszi vetést sem végezték szervezettén. Többen a tavaszi vetés alá felszántott földterületen vetettek búzát és ezzel megakadályozták a vetésszorgó szelinti gazdálkodást. A sikulai mezőgazdasági társulás tagjai még nem készülnek a tavaszi vetésre. A tavasziak alá felszántott területen búzát vetettek és így nincs felszántott területük. A föld feljavítása érdekében sem tettek semmit. Az istállótrágyát még nem hordták ki a földekre.

A tavaszi vetési kampányra való előkészület befolyásolja az is, hogy a borosjenőrajoni néptanács mezőgazdasági osztálya még most sem segítette a sikulai társulás tagjainak a természetföldi tervet összeállítani. A rajoni mezőgazdasági osztály nem támogatja kellően a mezőgazdasági társulás tagjait abban, hogy minél szélesebb körben alkalmazzák az agrotechnika szabályait.

Mindezek a szervezési jellegű hiányosságok nagymértékben késleltetik a sikulai mezőgazdasági társulás gazdasági megszilárdítását és ezért elsősorban is a rajoni pártbizottság és a községi pártalapszervezet a felelős. A községi pártalapszervezet számos tagja, — akik tagjai a mezőgazdasági társulásnak is — Bálint János pártalapszervezeti titkárral az élen, teljesen elhanyagolták a politikai felvilágosító munkát a mezőgazdasági társulás tagjai között. Többen a párttagok közül, mint például Voda Avram és mások, földterületük nagyrésztén még egyénileg gazdálkodnak és csak az a földterülettel léptek a mezőgazdasági társulásba,

amely éppen a tagosítás folytán hozzá került a társulás földterületéhez.

A pártalapszervezet tagjai nem végeznek felvilágosító munkát, mert maguk sem mutatnak példát a többi dolgozó parasztok számára. A rajoni pártbizottság nem nyújtott kellő segítséget a sikulai pártalapszervezet tevékenységének megajátása érdekében és ez kihat a társulás életére is. A pártalapszervezet politikai tevékenységének hiánya következtében a mezőgazdasági társulás szervezésileg meglazult és emellett a vezetőtanács munkája sem kielégítő.

A rajoni pártbizottság sürgősen vizsgálja felül a sikulai pártalapszervezet tevékenységét. A rajoni pártbizottság agitációs és propaganda osztálya ellenőrizze a pártalapszervezeti tagok politikai nevelését. Hassanak oda, hogy a sikulai pártalapszervezet tagjai a politikai tanfolyamokon tanult anyagokat vigyék át a gyakorlatba és szervezzék meg sürgősen a mezőgazdasági társulás tagjai között a politikai felvilágosító munkát. A pártalapszervezet tagjai tekintsék elsőrendű feladatuknak a mezőgazdasági társulás tagjai közötti politikai munkát, ellenőrizték a társulás vezetőtanácsának tevékenységét és segítik elő a mezőgazdasági munkák tervszerű irányítását és elvégzését. A pártalapszervezet tagjai harcoljanak a kétirányú gazdálkodás ellen. Elsősorban ők mulassanak példát és egész földterületükkel lépjenek be a mezőgazdasági társulásba, hogy ezáltal a község többi dolgozó parasztjai is kövessék példájukat. A közös földterületen történő gazdálkodás csak abban az esetben hozhatja meg a várt eredményt, ha a társult dolgozó parasztok egész földterületeikkel egy helyen, egy mást kiegészítve, közösségi szellemben gazdálkodnak. Ehhez azonban elsősorban is a pártalapszervezet hathatós felvilágosító munkája szükséges, valamint az, hogy a mezőgazdasági társulás élén tapasztalt, öntudatos dolgozó parasztok álljanak, akik képesek tervszerűen vezetni a gazdaságot és akik a fejlett agrotechnikai szabályok alkalmazására törekcsenek éppen a mezőgazdasági termelés szüntelen növelése érdekében.

Gáspár József.

Tiancin — virágzó kikötő, fejlődő ipari központ

Öt év telt el amióta a Népi Felszabadító Hadsereg felszabadította Tiancint városát, Kína egyik legnagyobb kikötőjét. Ez lehetőséget nyújtott a városnak a megújulásra. Ma élénk inari és kereskedelmi tevékenység színhelye Tiancin.

1953-ban a külföldre irányuló kereskedelmi csere mennyisége 430 százalékkal nőtt 1949-hez arányítva. Tiancintól 45 kilométerre felépítették és megnyitották Daguk kikötőjét, ahol több mint tízezer tonnás hajók is kiköthetnek.

Tiancin ma nemcsak külkereskedelmi központja Kínának, hanem fontos szerepet játszik az ország belkereskedelmi forgalmában is. Az itteni állami kereskedelmi vállalatok tavaly hétszerannyi jövedelmet mutattak fel, mint 1950-ben. Tiancin kikötő vasútállomása 1953-ban 80 százalékkal multa felül az 1950. évi berakodási állagot. A kikötőt Pekinggel, Mukdennel és Sanghájjal összekötő vasútvonalakon naponta hatalmas mennyiségű árut szállítanak Észak-Kínába.

Tiancin ipari termelése is jelentősen megnőtt. Tavaly 233 százalékkal multa felül a felszabadulástól legalacsonyabb színvonalát. Valamennyi gyár, amely a kuomintangista rendszer alatt vagy egyáltalán nem működött, vagy pedig csökkentett ütemmel dolgozott, ma kihasználja teljes termelő-képességét. Sangháj után ma Tiancingyártja a legtöbb közszükségleti cikket.

Az acél és az acéltermékek termelése többszörösen megnövekedett. Ma már Tiancin gyárak számos olyan gépjárműt gyártanak, amelyet azelőtt külföldről hoztak be. Közöttük négyhengeres belsőégésű motorokat, légsűrítéss gépeket, szállítóes nagysebességű Diesel motorokat, valamint textilipari gépfelszerelést.

Az ipar fejlődésével párhuzamosan nőtt számban a munkásszálly is. Míg 1949-ben 375.000 munkás volt, ma már 570.000-re emelkedett számuk, ami megfelel a város összlakossága egynegyedének.

A felszabadulástól 1952-ig a munkások reálbére 189 százalékkal növekedett. A társadalombiztosító alapok rendelkezésükre állnak. Szanatóriumuk és üdülőházuk van a Tiancintól északra 248 kilométer távolságban fekvő Bejtajhe tengeri fürdőhelyen, a városi szakszervezeti tanács vezetése alatt.

A városban számos bölcsőde és ovoda van. Az anyákat segítik, hogy ténylegesen résztvehessenek az ipari termelésben, a város politikai és közéleti tevékenységében. Az asszonyok egyenlő munka esetén egyenlő bért kapnak a férfakkal. 530.000 négyzetméter lakterületet építettek be a dolgozók számára és évről-évre mind több új lakást emelnek. Új aszfaltozott országutakat építettek, csatornázták a várost, új társaságokcsajaratokat indítottak, kiszárították a várost körülvevő mocsarakat, amelyek két évszázadon keresztül valóságos járványfészket képeztek. Új iskolákat, klubokat, emeltek, köztereket létesítettek. Az idegen engedményes területeken börtököl és éjszakai klubokkal tele hírdett városnegyed épületeiben ma közhasznú intézmények foglalnak helyet. A munkások kulturális és klubjait rendezték be azokban.

Tavaly új üdülőparkot nyitottak, amely a legnagyobb Tiancinen. A város lakosságának egynegyede különböző iskolákat látogat. Ebbe a számba bele kell érteni számos felnőttest, akik nemrég még irástudatlanok voltak. Valamennyi városnegyedben rendes iskolákat vagy különleges tanfolyamokat létesítettek a felnőttek számára. Jelenleg 230.000 személy látogatja ezeket.

Különös fontosságot nyert a műszaki oktatás. Új műszaki iskolákat létesítettek a gépkocsi- és traktorgyárak technikai számára. 1953-ban kétszerannyian látogatták a felsőfokú tanintézeteket, különösen pedig a műegyetemet, mint 1949-ben. A középfokú technikai szakiskolák hallgatóinak száma pedig négyszer nagyobb, mint a felszabadulás előtt.

Tiancin kikötőjének hatalmas szerepe van a Kínai Népköztársaság öt éves tervében, mivel mind a bel-, mind a külkereskedelem rohamosan fejlődik. A város dolgozói lendületesen vesznek részt az új élet építésében és határozottan harcolnak az egész kínai nép jólétének növeléséért.

A zimándi néptanács alakuló ülése

Onnepélyes keretek között folyt le a zimándi néptanács alakuló ülése.

Az elhangzott jelentésből kitűnt, hogy a mezőgazdasági terményekért 90, míg a hús- és tejkvótát 95—97 százalékban szorgáltatták be. A beszoigáltatás ütemének fokozása érdekében végzett felvilágosító munka során jó tevékenységet fejtettek ki a nőbizottsági tagok.

A néptanács alakuló gyűlésén a képviselők csaknem teljes számban megjelentek.

Kiss Béla, levelező

Német demokratikus lapok V. M. Molotov február 4-iki beszédéről

BERLIN. (Agerpres). — Az összes berlini demokratikus lapok közölték a szoviet kormány az ideiglenes ösztönzést kormány megalkotására és a szabad német választások megtartására vonatkozó javaslatát.

A lapok közölték V. M. Molotov február 4-iki beszédének teljes szövegét.

Dr. Lobedanz, a Német Demokratikus Köztársaság Tartományi Kamarájának elnöke a „Neue Zeit” című lapban azt írta, hogy a német kérdésben a legfőbb problé-

ma a német békeszerződés megkötése, amelynek kidolgozásában részt kell venniük Németország mindkét része képviselőinek.

A „Berliner Zeitung” című lap rámutat arra, hogy a bonni és párisi militarista szerződés érvényesítése, a bonni kormány militarizáló és háborút előkészítő politikájának következtében a választások nem lehetnek szabadok. Ezek a szegényteljes szerződések — írja a lap — komoly akadályt képeznek nemcsak Németország egyesítésének, hanem a szabad választások megtartásának útjában is.

A „National Zeitung” című lap írja, hogy a német nép soha sem fogja elismerni a bonni és párisi militarista szerződéseket. „A német népek arra van szüksége, hogy mielőbb megkötésük az ösztönzést békeszerződést. A békeszerződés és az „európai védelmi közösség”-re vonatkozó szerződés ugyanúgy szemben állnak egymással, mint a háború és a béke, a szabadság és a rab-szolgaság, az élet és a halál” — írja a lap.

A Moszkvában tartózkodó angol kereskedelmi küldöttség fogadást adott

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

A Moszkvában tartózkodó angol kereskedelmi küldöttség, J. B. Scott vezetésével, február 4-én fogadást rendezett a szovjet ipari, kereskedelmi és gazdasági szervezetek képviselőinek tiszteletére.

A fogadáson megjelentek: A. J. Mikojan, a Szovjetunió minisztertanácsának alelnöke, kereskedelmi miniszter; J. G. Kabanov, külkereskedelmi miniszter; Sz. A. Boriszov, P. N. Kumikin, M. A. Kuzmin, külkereskedelmi miniszterhelyettesek; G.

Sz. Jermakov, a villamos erőművek és villamossági ipar miniszterhelyettese; M. J. Parsikov, élelmiszeripari miniszterhelyettes; M. V. Nyeszterov, az ösztönzést kereskedelmi kamara elnöke; a belkereskedelmi szövetségek képviselői, a külkereskedelmi minisztérium, a külügyminisztérium és az ipari minisztériumok főtisztviselői.

A fogadáson résztvettek Nagybritannia moszkvai nagykövetségének tagjai is, élükön P. F. Grey ideiglenes ügyvivővel, valamint a sajtó képviselői.

A kölcsönös jóindulat jegyében lefolyt fogadáson baráti beszélgetések alakultak ki a szovjet kereskedelmi szervezetek képviselői és az angol üzleti körök megbízottai között.

A fogadáson mondott beszédében J. B. Scott hangsúlyozta, hogy a jelenlévő angolok — akiknek a nevében beszélt — nem politikusok, hanem üzletemberek. Ezért néhány napi moszkvai tartózkodásuk és a J. G. Kabanov külkereskedelmi miniszterrel folytatott tárgyalások után nem kétkednek küldetésük sikerében.

Németország Kommunista Pártjának felhívása

DUSSELDORF. (Agerpres.)

Németország Kommunista Pártjának vezetősége február 5-én felhívást intézett az összes németekhez és felszólította őket: követeljék a népszavazás megszervezését egész Németországban, a következő kérdésekben: „A bonni és párisi militarista egyezményért, vagy a békeszerződésért?” „Ha a német nép szabadon határozhat

ebben a kérdésben, — hangoztatja a felhívás — ez hozzájárul a kelet- és nyugat-németországi lakosság megegyezéséhez, megteremtí a jobb előfeltételeket a demokratikus, titkos, szabad, ösztönzést választások megtartásához. Aki nem óhajlja ezt a szabad és demokratikus megoldást, nem tartja tiszteletben a német nép önrendel-

kezési jogát, ellensége a szabadságnak és a békének.”

Németország Kommunista Pártjának vezetősége annak a meggyőződésének ad kifejezést, hogy az ilyen népszavazás megszervezése során Kelet- és Nyugat-Németország lakossága a militarista szerződések ellen és a béke mellett foglal állást.

Az USA-ban 95.000 ember halt meg szerencsétlenségek következtében 1953-ban

CHICAGO. (Agerpres.)

Mint az amerikai országos biztonsági tanács jelenti, 1953-ban különböző szerencsétlenségek következtében 95.000 ember halt meg és 9 millió 600 ezer sebesült meg az Egyesült Államokban. A legtöbb halálos áldozatot a közlekedési szerencsétlenségek követelték.

Ha az egész francia népet összegyűjtjük egy nagy terembe és azt mondanák: „Emelje fel kezét, aki az indokina háború megszüntetése mellett van” — millió és millió kéz emelkedne a magasba. Ezek nemcsak a párisi munkások, a limogei parasztek kezei lennének, hanem a nagyiparosok és nagykereskedők, a képviselők és papok, a szocialisták és a radikálisok kezei is. A francia nép az indokina katonai hadműveletek azonnali befejezése mellett szavazott volna. Ahhoz, hogy meggyőződjünk erről, nem kell más, mint figyelmesen elolvasni a francia sajtónak az indokina háborúra vonatkozó nyilatkozatait. Újév küszöbén, amikor mint ismeretes, a leginkább óhajtott vágyakat és reményeket, jókívánságokat közlik a lapok, a francia sajtó, pártkülönbség nélkül, reményét fejezte ki, hogy az 1954-es év az indokina háború megszüntetése mellett fog járni.

„MIDI LIBRE”: „Haderőnk elicsérlése Ázsiában a lehető legrosszabb politika annak néve, ugyanakkor, amikor ezt európai és afrikai érdekeink megvédésének rovására folytatjuk.”

„COMBAT”: „Valamennyien tudatában vagyunk az indokina háború értelmetlenségének.”

„L'AURCRE”: „Azt kívánjuk, hogy 1954-ben győzzön a népek békéje a szabad és hatalmas Franciaország feltámadásának jegyében.”

Ezeket a lapokat különböző politikai meggyőződésű és világszemléletű emberek szerkesztik. Ennek ellenére megegyeznek egy bizonyos dologban: az indokina háború végzetes Franciaországra nézve és ennél fogva azonnali véget kell vetni ennek a háborúnak. Hasonló értelmű nyilatkozatot tett pártkülönbség nélkül számos nemzetgyűlési képviselő a nemzetgyűlés októberi ülésén az indokina háború kérdésének világlapján.

Páris és számos más francia város vezetősége szintén a vietnámi háború megszüntetését követelte. Ezt olyan politikusok is támogatják, mint Edouard Herriot.

A „Liberation” című lap kifejezést adva a közvélemény erre irányuló követelésének,

Az 1953. évi irodalmi és művészeti Sztálin-díjak kiosztásáról

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

Február 5-én megkezdte munkálatait a Szovjetunió minisztertanácsa mellett működő művészeti és irodalmi Sztálin-díjak kiosztó bizottsága.

Az 1953. évi Sztálin-díjjal való kitüntetésre 322 irodalmi, zenei, képzőművészeti, építészeti, színházi és filmalkotást javasoltak.

Abból a célból, hogy a közvélemény minél szélesebb körben bevonják a kitüntetésre javasolt művek elbírálásába, a bizottság elhatározta, hogy a „Szovjetszkaja kultura” című folyóiratban közzéteszik a különböző intézmények és szervezetek részéről kitüntetésre javasolt jelöltek névjegyzékét.

KÜLPOLITIKAI JEGYZETEK

Kinek van szüksége az indokina háborúra

Írta: O. CSECSOTKINA

a következőket írta: „A parlament tegye magáévá a bölcsesség eme szavát és ne foglaljon többé állást a nemzeti érzés ellen. A parlament követelje a Franciaország erőit gyengítő indokina háború azonnali megszüntetését.”

Valóban, a hét éve folyó indokina háború nem hozott mást Franciaországnak, mint keserű kiábrándulást, a francia anyák könnyeit. Tíz és tizezer francia életébe került, tíz és tizezer nyomorékok maradtak. Minden egyes háborús év 700–800 millió frankba kerül a francia népeknek. Indokina feneketlen hordóvá vált, amely elnyeli a francia költségvetés legnagyobb részét. Franciaország tíz és tizezer kilométernyire országhatáraitól a biztos halálba küldi tisztli és altisztli állományának túlnyomórészt. Ugyanakkor pedig Franciaország közvetlen szomszédságában, Nyugat-Németországban felépült a Wehrmacht, Adenauer, a bonni kancellár pedig fenyegetőzve követeli Franciaországtól, hogy mondjon le nemzeti szuverenitásáról. Természetes tehát az, hogy ebben a helyzetben az ország hazafias erői egy és ugyanazon véleményen legyenek, miszerint Franciaország részére a tényleges veszedelmet nem a távoli Indokina, hanem itt, a francia otthonok közvetlen közelében lévő Nyugat-Németország jelenti.

A francia közvélemény tudatában van annak, hogy az indokina béke megkötése nemcsak, hogy megszüntetné Franciaország tekintélyét, előnyös gazdasági és politikai helyzetét Ázsiában, hanem lehetővé tenné európai helyzete megerősítését, biztonságát megvédését és felszabadulását az idegen függőség alól.

Mindebből azt lehet következtetni, hogy mind a Vietnámi Demokratikus Köztársaság népe, mind Franciaország széleskörű

közvéleménye békétárgyalásokat óhajt. Ázsia népei csakugy mint a világ valamennyi békeszerető népei kívánják az indokina béke megkötését. Akkor mégis miért van az, hogy még eddig nem kezdtek meg a békétárgyalásokat? Mily gonosz szellem akadályozza meg a francia és vietnámi népmilliók akaratainak teljesítését?

A tények azt mutatják, hogy az indokina kérdés békés rendezését az Egyesült Államok bizonyos körű akadályozzák meg. Ezeknek érdekük az ázsiai háború folytatása és minden rendelkezésükre álló eszközt felhasználva arra, hogy nyomást gyakoroljanak a francia kormányra. Céljuk megakadályozni, hogy a francia kormány megegyezésre jusson a vietnámi kormánnyal a katonai hadműveletek befejezésére vonatkozólag.

Mig a világ valamennyi országában kedvező halást váltott ki Ho Si Min békejavaslata, ezek az amerikai körök látható aggodalommal fogadták azt.

Az amerikai sajtó november 30-án, amikor Ho Si Min nyilatkozatát nyilvánosságra hozták, szokott hangos modorában hírt kürtölt világgá, amely szerint Radford tengernagy, a vezérkari főnökök vegyes csoportjának főnöke nyilatkozni akar az amerikai légi és tengeri haderő Indokina történelmi használatának lehetőségéről. A „Gazette and Daily” című lap washingtoni tudósítója ezzel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy ez „nemzetközi jelentőségű nyilatkozat lesz” és hogy Radford „fontos kísérleti léggömböt ereszt fel.”

Valóban Radford fel is eresztette ezt a „kísérleti léggömböt.” Miután megerősítette, hogy az Egyesült Államok katonai „segélyt” nyújt az indokina támadó erőknek, kifejezte reményességét, hogy az ame-

Márciusban tartják meg a Komszomol tizenkettedik kongresszusát

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A Komszomol Központi Bizottsága 1954 március 19-re összehívta a Komszomol XII. kongresszusát.

Emelkednek a katonai kiadások Törökországban

ANKARA. (Agerpres.)

Az ankarai rádió közvetítette Gelal Bayar, a Török Köztársaság elnökének beszédét, amelyet a newyorki Astoria szállóban a török-amerikai társaság tiszteletére rendezett ebéden mondott. Beszédében Gelal Bayar hangsúlyozta, hogy milyen nagy költségeket jelentenek Törökország számára a hadi kiadások. Kijelentette, hogy az 1950. évben ezek a kiadások 699 millió török fontot tettek ki, 1951-ben pedig 763 millió, 1952-ben 860 millió, míg 1953-ban 1.080 millió fontra emelkedtek. Ez azt jelenti, hogy 1953-ban az 1950. évhez képest a katonai kiadások Törökországban 54 százalékkal növekedtek.

Bayar beismerte, hogy Törökország négyszázezer embert tart fegyverben, ez pedig messze túlhaladja az ország gazdasági képességeit.

„Törökország — jelentette ki Bayar — nem képes fenntartani egy ilyen nagy hadsereget.”

Angol képviselő Eden javaslatáról

LONDON. (Agerpres.) — Michael Foot laburista képviselő egy angol lapban közzétett cikkében megírta Edennek a berlini értekezleten előterjesztett javaslatát.

„Eden terve — írja a képviselő — már kezdettől fogva szemfényvesztés volt. A legkisebb remény sincs arra, hogy ezt a tervet az oroszok elfogadják. A javaslat előterjesztésének az volt a célja, hogy az oroszok kategorikusan utasítsák el és hogy ezután a nyugati megkezdje saját tervének alkalmazását... A nyugati államférfiaknak arra kell törekedniük, hogy megoldást találjanak anélkül, hogy udvariasan enyhítel-jék azt a képtelenséget, miszerint Oroszország számára az lehet az egyetlen kiút, ha engedelmesen beleegyezését adja, hogy Németország szövetkezzék a nyugati hatalmakkal.”

rikai „sepegy” lehetővé teszi majd „az indokina katonai műveletek kiterjesztését.” A „Washington Post” című lap Radford kijelentését követő nap hangsúlyozta, hogy „a külügyminisztérium véleménye szerint nem lehet szó fegyverszünetről Indokina-ban.”

Ezzel kapcsolatban meg kell említeni Nixonnak, az Egyesült Államok alelnökének sajnóli látogatása alkalmával Franciaországnak szánt kijelentését: „Háború a végső győzelemig!”

Nixon kijelentése teljesen ellentétes hatást váltott ki Franciaországban, mint amilyent Washingtonban vártak. A francia közvélemény ahelyett, hogy támogatta volna Nixon, felháborodását fejezte ki afelett, hogy az Egyesült Államok utasításokat ad Franciaországnak. A „Liberation” című lap a következőképpen jellemezte a franciák állásfoglalását Nixon nyilatkozatával kapcsolatban: „Az ország egyhangú óhajlása, hogy vessenek minél előbb véget az indokina lehetetlen háborúnak és fenyelegesen tegyenek meg mindent a véres, haszontalan és költséges katonai hadműveletek befejezésére. Nixon ur tartása szem előtt ezt.”

Az amerikai sajtó azonban folytatja az indokina vérontás fokozására irányuló hadjáratát. Így a „New York Times” újév előtt a következőket írta: „Várható, hogy most Navarre tábornok határozott vezetésével a francia csapatok erősebb csapást mérnek majd ellenfelükre.”

Ezeknek a terveknek az érdekében igyekeznek minden áron megakadályozni azt, hogy Franciaország békés úton megoldja hosszú ellenétét a Vietnámi Demokratikus Köztársasággal.

Nem kétséges, hogy az indokina háború vagy béke kérdése a jelenlegi nemzetközi helyzet egyik legfontosabb problémái közé tartozik. Az indokina kérdés békés úton történő hamaros megoldása hozzájárulna a nemzetközi feszültség enyhítéséhez, a céltalan vérontás megszüntetéséhez és lehetőséget nyújtana Franciaországnak politikai és nemzetközi helyzetének megszilárdításához.